

καὶ δημοσία, καὶ ὡς μὲρ μὲν τῆς φιλοσοφίας, ὡς μέρη δὲ τῆς ἀρχῆς, κατὰ
τὸν Ἀντωνῖνον, προσφερομένων, καὶ τὸ εἶς παντὶς ἡγεμόνα φερέγγυον
τὴν εὐμενίαν περὶ τοῦ θανάτου μέλιν προσκαμύων;

Ἐπειδὴ δὲ καὶ τῆς παρ' ἐμὸς εὐτεχὲς γνώμης περὶ τῆς οὗς σε-
φόνδινος συγγραφῆς, ἔφθην μὲν σοι λαύην ἀδρόαν ὅπως πάντοτε σφώην
ἐκτενερῶν, καὶ θύμερον δὲ φημι ὡς ὁ μόνον ἐπὶ τοῖς ἀνέορτοισι
καὶ ἀνυστάτοισι καὶ ἐτέροις τοῖς τοῖσ' τοῖς ἐγέλασα, ἀλλὰ καὶ πᾶσιν
ἀδμενος ἐπέκνωσα τοῖς ἐκπῆ, ἀραρότως καὶ προσσιπῶς ἀπηκριβωμένοις.
ἵνα δὲ καὶ ἡ σοι παινότερον ἐξαγγείλω, εἴδῃ καὶ γράφαι ἐπεχειρή-
σα ἐκτενέστερον περὶ τῆς θαυμασίας διατριβῆς, καὶ πλείοσι γνωρίσαι
διὰ τῆς Ἐυαγγελικῆς σάχσιγγος, εἴπερ δὲ λαύην νέον παρεγγυῶσαν
παρέξει ὁ Σισύφειος Γερμανός.

Ταῦτα σε, φίλε πάτερ, ἀπαιτῶ τῇ ἡμαχρεστάτῃ ἐπιστολῇ ἡς
τὸ ἀντίγραφον σροικνόμεμα. Ὁρᾷς ὅτι καὶ σὺ τὴν σαγήνην σχεδὸν
μενὴν ἢ γὰρ μετὰ χροιοτάτης ἀναφερομένην τῆς ἀγίας, μὴ ὅτι γε
τρίποδα χρυσὸν, ὡς ἤλπισας, ἀνασπῶσαν. Καὶ ἦν μὲν αὖ τὸ
ἔργον εὐχῆς πάσης ἐπέμνηνα ἰ προσπνοὴν δ' ὁμῶς, τίνοι αὖ
ἀλλ' ἢ τῷ σοφωτάτῳ τῷ Ἑλλήνων ὁ θεὸς ἔχρησαν ἀνεκτενερῶν;
Ἐρῶσο μετὰ τῶν οἰκιστῶν.

Ἀθήναις τῇ 12. ἀπριλίου 1875.

28
28
28
28

Τῷ σοφωδέει Διδασκάλῳ κυρίῳ κυρίῳ
Κωνσταντίνῳ τῷ Οἰνονόμῳ

Εἰς Ναυπλίαν.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΑΝ

ΑΘΗΝΑΝ

Κωνσταντίνω τῷ Οἰκονόμῳ, σοφωτάτῳ πατρὶ, Μιχαὴλ Σχινᾶς χαίρειν.

Ὁ μὲν ποιητὴς Ἰὺν Παχάδα φησὶ Ἰῶ Διομίδει κλέος περι-
ποιῶσαν ἐσθλόν, δαίειν ἐν κόρυθος τε καὶ ἀσπίδος ἀκάρματον πῦρ,
ἀστὲρ δ' ὀπωρινῷ ἐναγίγμιον· ἐμοὶ δὲ Ἰῆς σῆς διανοίας ἰε καὶ σοφῆς ἀ-
πολαύοντι πᾶσαι μὲν ἀναβίτοι Σιρῆνες, βρύει δὲ χυλὸς Πιερίας ἐν
βύσσαις, κρεῖττον δέ τι ἤναι καὶ πολλαπλάσιον ἐγναδίσταται, ἐχθίδος
ἀνψυμένης, καὶ μένους καὶ δάρους ἐγειρομένης ἄρσ' περὶ τε Ἰῶν νυνὶ
παρόντων καὶ Ἰῶν μελλόντων. Καὶ εἴη δή μοι μὴ Ἰὸ παράπαν ἀπη-
χεῖν πρὸς Ἰᾶς Ἰῆς σῆς μένους ὕδατος, χάριτα διαμεμβομένην χρυσεῖων,
ἐννέαβοι' ἐπαλμυβοίων! Παρὰ σὲ μὲν ἴοι, εὖ οἶδ' ὅτι, συγγνώμη, εἰ
παραυτίκα Ἰὸ Ἰῆς γραφῆς μέτρον ἐλάττω γενέσθαι, χρονίας Ἰῆς ἀ-
σκήσεως ἴσους. Οὐδὲ γὰρ ἄλλως πάντα θεὸς πᾶσι δέδωκεν ἀνθρώ-
ποις· ὃ δὴ περ ἄχνην ἀνελχέφους, ὃ μνήμης, ὃ φαντασίας, ὃ κρίσεως.
Ἡ καὶ Πίνδαρος σοφὸν προσγόρευσε Ἰὸν πολλὰ εἰδόλα φῦα· καὶ ἐν
θεῶν γὰρ, φησὶ, μαχαναὶ πᾶσαι βροτείαις ἀρεταῖς. Ἀλλ' ἔν, εἰ
πάλη, Ἰὸ γε σὲ ἤδης καὶ Ἰῆς βιωτικῆς βροαιρέσεως καὶ Ἰῆς ἀγά-
πης ὅδε ποτε ἀποχρίφομαι. Ἐστὶ γὰρ Ἰαῦτα τῶν ἐπ' ἐμοί. Ἡ πῶς
ἂν ὃ παρὰ Ἰῶν χρηστῶν ἐπιφοιτῶν ἔπαινος; Πῶς δ' ἂν καὶ ἡοδατομένη
δαχερόν προσεκπίπτοι δάκρυ; Μὴν ὅχ' αὐτοὶ αἰδομένη ἰδία τε

